
POCHEŁPIĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf pochełpić się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Pochwalić się [w czym u kogo]: Te^{go} dla mogę fie y ia w tym v was pochełpić, Gdym to obaczył: nie thak pożytku łwego łzukaiącz/ iako thego wielmi lutuiącz, Praczem fie tey [*drukowania ksiąg polskich*] naprzod y przed innemi podiał. *FalZiołUng* V 119.

Synonimy: pochłubić się, pochwalić się.

Formacje współrdzenne cf CHEŁPIĆ SIĘ.

EW, (JDok)